

§ 13. 1. Przewodniczący posiedzenia prowadzi obrady według przyjętego porządku.

2. Jeżeli sprawa będąca przedmiotem obrad była przygotowywana przez członka Rady, jej rozpatrzenie na posiedzeniu rozpoczyna się zreferowaniem przez przygotowującego.

3. Dyskusję prowadzi się według kolejności zgłoszeń. Głosu poszczególnym mówcom udziela przewodniczący posiedzenia. Referentowi sprawy, a w uzasadnionych wypadkach także innym członkom Rady oraz osobom zaproszonym na posiedzenie Rady, przewodniczący posiedzenia może udzielić głosu poza kolejnością.

§ 14. 1. Po wyczerpaniu listy mówców, przewodniczący posiedzenia zamyka dyskusję i dokonuje jej podsumowania.

2. Rada wyraża swoje stanowisko wobec dyskutowanego problemu w formie uchwały.

3. Uchwałę podpisuje przewodniczący Rady lub zastępca przewodniczącego, który przewodniczył posiedzeniu.

4. Stanowiska zajęte przez Radę w kwestiach organizacyjnych i proceduralnych są ujmowane w formie adnotacji zawartej w protokole posiedzenia.

§ 15. 1. Posiedzenia Rady są protokołowane.

2. Protokół posiedzenia zawiera:

- 1) datę, miejsce i czas trwania posiedzenia oraz jego numer,
- 2) listę członków Rady i innych osób obecnych na posiedzeniu,
- 3) imię i nazwisko przewodniczącego posiedzenia oraz osoby protokolanta,
- 4) porządek obrad,
- 5) imiona i nazwiska mówców, którzy brali udział w dyskusji, oraz streszczenie ich wypowiedzi,

6) podjęte uchwały i stanowiska dokumentowane w formie adnotacji, wraz ze sposobem ich przyjęcia, a w przypadku uchwał powziętych przez głosowanie — wraz z wynikami głosowania,

7) inne kwestie, których odnotowanie poleci przewodniczący posiedzenia.

3. Protokół podpisują przewodniczący posiedzenia oraz protokolant.

4. Do protokołu załącza się teksty podjętych uchwał i listę obecności na posiedzeniu.

§ 16. 1. Niezwłocznie po sporządzeniu, jednak nie później niż po upływie 30 dni od zakończenia posiedzenia, protokół powinien być dostarczony członkom Rady.

2. Członek Rady może zgłosić przewodniczącemu Rady pisemne żądanie sprostowania protokołu. Przewodniczący dokonuje żądanego sprostowania lub, w przypadkach spornych, przedstawia na najbliższym posiedzeniu Rady podtrzymywane żądanie do rozstrzygnięcia przez członków Rady obecnych na posiedzeniu, do protokołu którego zostało złożone sprostowanie.

3. Protokół posiedzenia podlega przyjęciu na następnym posiedzeniu Rady.

Postanowienia końcowe

§ 17. 1. Członkowie Rady są obowiązani uczestniczyć w posiedzeniach składów orzekających i posiedzeniach plenarnych oraz innych pracach Rady.

2. W razie niemożności uczestniczenia w pracach Rady, członek Rady jest obowiązany poinformować na piśmie przewodniczącego Rady o okolicznościach uniemożliwiających przejściowo wykonywanie jego obowiązków.

3. Jeżeli usprawiedliwienie składu członków Rady będący członkiem składu orzekającego, przewodniczący Rady niezwłocznie wyznacza do tego składu orzekającego innego członka Rady.

55

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1999 r.

w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Na podstawie art. 18 ust. 1a ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U.

z 1997 r. Nr 49, poz. 318, Nr 118, poz. 754 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 145, poz. 938) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się właściwość miejscową delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy — województwa: kujawsko-pomorskie i warmińsko-mazurskie,
- 2) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku — województwa: pomorskie i zachodniopomorskie,
- 3) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach — województwa: śląskie i opolskie,
- 4) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie — województwa: małopolskie i podkarpackie,
- 5) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie — województwa: lubelskie i podlaskie,
- 6) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi — województwa: łódzkie i świętokrzyskie,
- 7) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu — województwo wielkopolskie,
- 8) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu — województwa: dolnośląskie i lubuskie,
- 9) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w mieście stołecznym Warszawie — województwo mazowieckie.

§ 2. W zakresie swojej właściwości miejscowej delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwane dalej „delegaturami”:

- 1) sprawują kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów,
- 2) badają kształtowanie się cen w warunkach ograniczenia konkurencji,
- 3) prowadzą badania stanu koncentracji gospodarki,
- 4) wydają decyzje w sprawach przeciwdziałania praktykom monopolistycznym oraz decyzje lub zawiadomienia w sprawach kształtowania struktur podmiotów gospodarczych, w których postępowanie zostało wszczęte z urzędu lub na wniosek uprawnionego w rozumieniu art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1997 r. Nr 49, poz. 318, Nr 118, poz. 754 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 145, poz. 938), zwanej dalej „ustawą”, jeżeli stosujący praktykę monopolistyczną i uprawniony (strony postępowania) bądź łączący się przedsiębiorcy mają siedziby na terenie objętym

właściwością miejscową tej samej delegatury, z zastrzeżeniem § 3—6,

- 5) podejmują czynności wynikające z przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli skutki czynów nieuczciwej konkurencji występują wyłącznie na terenie objętym właściwością miejscową delegatury; wytoczenie przez delegaturę odpowiedniego powództwa wymaga uprzedniej zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”,
- 6) występują do przedsiębiorców i związków przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów,
- 7) współpracują z organami samorządu terytorialnego oraz z organizacjami społecznymi i innymi instytucjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów,
- 8) udzielają pomocy organom samorządu województwa i powiatu oraz organizacjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, w zakresie wynikającym z rządowej polityki konsumenckiej.

§ 3. 1. Jeżeli stosujący praktykę monopolistyczną i uprawniony mają siedziby na terenie objętym właściwością miejscową dwóch lub więcej delegatur, właściwa jest delegatura ze względu na siedzibę przedsiębiorcy stosującego praktykę monopolistyczną, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli praktyką monopolistyczną jest porozumienie, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy, lub w razie powstania wątpliwości co do właściwości miejscowej delegatury, w przypadku określonym w ust. 1, delegaturę właściwą wskazuje Prezes Urzędu.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą przedsiębiorców działających w warunkach monopolu naturalnego (sieciowego) na rynku krajowym objętym właściwością miejscową dwóch lub więcej delegatur, w szczególności w sektorze paliwowo-energetycznym, transporcie kolejowym i łączności. W tych sprawach właściwy jest Prezes Urzędu.

§ 4. 1. W sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców w rozumieniu art. 11 ustawy delegatury są właściwe, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów łączących się przedsiębiorców — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru łączenia — nie przekracza 100 mln EURO, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców:

- 1) wykonujących usługi komunalne, w tym transportu miejskiego, turystyczne, handlowe i telewizji kablowej, delegatury są również właściwe, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów (usług) łączących się przedsiębiorców przekracza 100 mln EURO,
- 2) nabywających lub przejmujących w posiadanie zorganizowaną część mienia, o którym mowa w art. 11

ust. 2 pkt 2 ustawy, właściwe są delegatury, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży przekracza kwotę określoną w tym przepisie.

3. Właściwość delegatury w sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców ustala się ze względu na siedzibę przedsiębiorcy:

- 1) tworzonego lub przejmowanego w wyniku połączenia dwóch lub więcej przedsiębiorców, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy,
- 2) w którym inny przedsiębiorca zamierza objąć lub nabyć akcje lub udziały, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy,
- 3) w którym ta sama osoba zamierza objąć funkcję, o której mowa w art. 11 ust. 2 pkt 5 ustawy,
- 4) nad którym inny przedsiębiorca zamierza przejąć kontrolę, o której mowa w art. 11 ust. 2 pkt 6 ustawy.

4. W razie zamiaru nabycia zorganizowanej części mienia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy, właściwa jest delegatura ze względu na położenie tego mienia.

5. Jeżeli w łączeniu uczestniczy przedsiębiorca, którego siedziba znajduje się za granicą, właściwa jest de-

legatura ze względu na siedzibę łączącego się krajowego przedsiębiorcy. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Delegatury właściwe w sprawach, o których mowa w § 2—4, właściwe są również do nakładania przewidzianych ustawą kar pieniężnych w tych sprawach.

§ 6. 1. Delegatury oprócz spraw, o których mowa w § 2—5, mogą załatwiać inne sprawy przekazane im przez Prezesa Urzędu.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może sprawę należącą do właściwości delegatury przejąć do swojej właściwości.

§ 7. Decyzje i zawiadomienia wydawane przez delegatury podpisują dyrektorzy delegatur.

§ 8. Postępowania wszczęte i nie zakończone ostatecznymi decyzjami przed dniem wejścia w życie rozporządzenia toczą się według przepisów dotychczasowych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

56

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1999 r.

w sprawie nadania statutu Głównemu Inspektoratowi Inspekcji Handlowej.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1969 r. Nr 26, poz. 206, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, z 1991 r. Nr 65, poz. 279, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Głównemu Inspektoratowi Inspekcji Handlowej nadaje się statut, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1999 r. (poz. 56)

STATUT GŁÓWNEGO INSPEKTORATU INSPEKCJI HANDLOWEJ

§ 1. 1. Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”, sprawuje obsługę Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej i działa na podstawie ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1969 r. Nr 26, poz. 206, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, z 1991 r.

Nr 65, poz. 279, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) oraz niniejszego statutu.

2. Główny Inspektorat działa zgodnie z zarządzeniami, decyzjami, wytycznymi i poleceniami Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Głów-